

[Ingmar Wagner.]

nærmest anså det for en umulighed at fastholde; jeg tænker her på den socialdemokratiske agitation i valgkampen. Det skal også siges, at den argumentation, som den højtærede forsvarsminister benyttede sig af for at belyse, hvorfor man nu agter at gennemføre 18 måneders tjenestetid, efter min mening var meget, meget tyndbenet. Gav redegørelsen overhovedet noget, ja, så var det først og fremmest det, at alle de argumenter, som socialdemokratiet for kort tid siden førte i felten mod den forhenværende forsvarsminister, Harald Petersen, stadig er gældende og rammer den nuværende regering og forsvarsminister mindst lige så hårdt. Det blev udtrykkeligt sagt her i går, at en række af værnenes øverste chefer var mere end betænkelige ved at gennemføre tjenestetidsforlængelsen. Generalmajor Thygesens udtalelser er offentlig kendt, udtalelser, hvori han kalder de 18 måneders tjenestetid for en frygtelig byrde, og nu har man hørt af forsvarsministeren, at der åbenbart er flere generaler, der har samme mening.

Man fik det indtryk af forsvarsministerens tale, at de mest tungtvejende argumenter for at opretholde tjenestetidsforlængelsen var følgende. Der var modtaget et telegram i sagen fra forsvarschefen, admiral Qvistgaard, der for tiden opholder sig i USA, og her kan det måske være mig tilladt at indskyde, at admiralen sikkert har konfereret med sine overmænd i den amerikanske hær, inden telegrammet er blevet afsendt, hvilket vel også har haft sin betydning for denne afgørelse. For det andet fremgik det også ganske klart, at forsvarsministeren var mere end almindelig foruroliget over det indtryk, det ville gøre i udlandet og i NATO, såfremt regeringen ikke prompte og uden betænkning af nogen art gennemførte de 18 måneders tjenestetid. Jeg forstod forsvarsministeren sådan, at der næsten var fare for, at en tilbagekaldelse af de 18 måneders tjenestetid, som efter min mening ville være fuldt i overensstemmelse med det danske folks interesser, i det vestlige udland kunne tydes, som om Danmark havde ændret sin stilling til Atlantpagten, og det ville forsvarsministeren for alt i verden ikke risikere. Det er tydeligt, at det her har været udenlandske og ikke danske interesser, der har været bestemmende for denne afgørelse.

Desuden viser det sig jo også efter forsvarsministerens redegørelse, at der i realiteten overhovedet ingen undersøgelse har været af de forhold, som den fulde gennemførelse af de 18 måneders tjenestetid vil få til følge for de værnepligtige. Der har ganske vist været konfereret med de højere officerer, men som det før er nævnt, der har ikke været en eneste henvendelse til soldaterne eller deres talsmænd.

På denne baggrund må den måde, hvorpå socialdemokratiet førte sine vælgere og Danmarks tusinder af værnepligtige soldater bag lyset i valgkampen, betegnes som skandaløs. Regeringen har åbenbart lige siden sin tiltrædelse være indstillet på at opretholde tjenestetiden i dens fulde længde.

Jeg vil her fremdrage nogle enkelte sider af den agitation, som socialdemokratiet for kort tid siden brugte imod den forrige regering, og i den anledning beder jeg formanden om ret til at måtte bringe et citat nu og nogle få senere. F. eks. skrev „Social-Demokraten“ den 4. september i år i en ledende artikel under den meget fyndige overskrift „Den umulige forsvarsminister“ — her hentydedes til Harald Petersen —:

„Lige så forhastet og elendigt forberedt var den beslutning, ministeren i juli traf om fuld gennemførelse af den 18 måneders tjenestetid fra november i år. Vi udtalte dengang tvivl om, hvorvidt den fornødne kaserneplads ville være til rådighed, og nu viser det sig, at kaserneforholdene aldeles ikke er i orden. Nogle kaserner vil få op til 100 pct.s overbelægning, og den gennemsnitlige overbelægning bliver på 34 pct. Hvis forsvarsministeren har en smule begreb om de sager, hans ministerium har at beskæftige sig med, måtte han i juli have vidst, at så miserable ville forholdene blive.“

Det er rene ord for pengene.

Den samme dag skrev „Social-Demokraten“, at den sandsynlige overbelægning ved indkaldelserne i november måned ville komme op på ca. 6 000 mand. Det er ganske talende oplysninger, der er kommet frem her, og i går bagatelliserede forsvarsministeren overbelægningen med, at det vel nærmest var et gammelt fænomen. Der er ikke sagt et eneste ord, som afkræfter „Social-Demokraten“'s oplysninger. Det er ganske vist udtalelser fra før regeringen